

ศิลปินสาร

กองกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม

โทร : ๐๒ - ๒๔๙๗ - ๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๐๖

โทรสาร : ๐๒ - ๒๔๔๘ - ๕๘๕๒

ทักทาย

เรียน ท่านศิลปินแห่งชาติ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม
และท่านผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรมทุกท่าน

“ศิลปินสาร” ฉบับนี้ออกในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ แต่ถือว่าเป็นเดือนเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่ของทางราชการ คือ ปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ซึ่งฉบับนี้ เรามีข่าวจะแจ้งต่อท่านหลายเรื่องด้วยกัน ได้แก่

๑. **ครูอาจินต์ ปัญจพรวงศ์** ฝากบอกว่า การติดต่อกับศิลปินแห่งชาติผู้อาวุโสทั้งหลาย ขอให้ใช้เป็นจดหมาย อย่างตัวท่านเองก็สะดวกที่จะอ่านเป็นจดหมาย และขอให้กองบก.ลงเบอร์โทร.สำหรับติดต่อบุคคลต่างๆ ทั้งในกระทรวงและสวช.ไว้ด้วย อาทิ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น

ดังนั้น ขอแจ้งเบอร์ติดต่อท่านรัฐมนตรีฯ ก่อนละกันค่ะ คือ **ท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ โทร. ๐๒ ๔๒๒ ๘๕๕๘** เป็นเบอร์หน้าห้อง ติดต่อได้ที่คุณเปิ้ล

๒. ในเดือนตุลาคม นี้ สวช.จะเปลี่ยนท่านเลขาธิการคนใหม่แล้ว เนื่องจากท่านสมชาย เสียหลายเลขาธิการคนเก่าได้รับแต่งตั้งให้ไปดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงวัฒนธรรม แทนท่านวิระ โรจน์พจนรัตน์ ปลัดฯท่านเดิม ที่ย้ายไปเป็นที่ปรึกษาสำนักนายกรัฐมนตรี (ข่าวนี้นี้เชื่อว่า หลายท่านคงทราบจากสื่อมวลชนแล้ว) ขณะนี้รอโปรดเกล้าฯ อยู่ หมายเลขติดต่อท่านสมชาย โทร. ๐๘๑ ๑๗๔ ๕๘๘๐

๓. ท่านเลขาธิการคนใหม่ คือ **ศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ โพษยานนท์** เดิมท่านดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และจะย้ายมาเป็นเลขาธิการกวช. (ประวัติย่อ ติดตามอ่านได้ภายในฉบับ)

๔. ปีนี้ กองกองทุนส่งเสริมวัฒนธรรม เองก็มีน้องๆ Early Retired อยู่ ๓ คน ได้แก่ **คุณมาลี อยู่ในธรรม คุณเพชร อาริวโรดม** อยู่ฝ่ายบริหาร และ **คุณวัฒนา เนื่องสุข** อยู่กลุ่มบริหารกองทุนฯ ทั้งสามคนนี้ ท่านศิลปินฯคงไม่ค่อยคุ้น เพราะอยู่ในส่วนที่มิได้ติดต่อกับท่านโดยตรง ส่วน **คุณองุ่น คุณหัตถิ (เปิ้ล)** ซึ่งอยู่ในกลุ่มสวัสดิการฯยังอยู่ครบเพื่อบริการ ไม่ได้ออกไปด้วย ท่านสบายใจได้ค่ะ

๕. ในอนาคตอันใกล้นี้ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือที่เรียกย่อๆว่า “สวช.” จะเปลี่ยนเป็น “กรมส่งเสริมวัฒนธรรม” ทั้งนี้ เนื่องจากการได้มีการออกพ.ร.บ.วัฒนธรรมฉบับใหม่ โดยย้าย

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ไปอยู่สำนักปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำให้การบริหารงานของสวช. จากเดิมที่เป็นรูปคณะกรรมการฯ ที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธาน และเลขาธิการ สวช.เป็นฝ่ายเลขานุการ ต้องเปลี่ยนไป สวช.จึงต้องเปลี่ยนสถานะเป็น “กรม” ซึ่งผู้ที่มาดำรงตำแหน่ง นายใหญ่ ก็จะเรียกเป็น “อธิบดี” แทน “เลขาธิการ” ทราบว่าขณะนี้กฎหมายดังกล่าวผ่านความเห็นชอบ ของสภาแล้ว ต้องรอให้ประกาศใช้ก่อน จึงจะเปลี่ยนชื่อได้ ส่วนชื่อย่อจะใช้ว่าอย่างไร ยังไม่ได้ตกลงกัน อาจจะ เป็น “กสว.” หรือ “สว.” ก็ได้ค่ะ

เดือนตุลาคม นี้มีวันสำคัญทั้งที่เป็นวันหยุดราชการและวันสำคัญอื่นๆ คือ วันสารทไทย ตรงกับ ศุกร์ที่ ๘ ต.ค.(วันแรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐) เป็นเทศกาลทำบุญสิ้นเดือนสิบของไทย / เทศกาลกินเจของจีน เริ่มตั้งวันที่ ๘-๑๖ ต.ค. / วันเสาร์ที่ ๒๓ ต.ค. เป็นวันปืยมหาราช และยังเป็นวันออกพรรษา (ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑) ด้วย โดยวันรุ่งขึ้นวันอาทิตย์ที่ ๒๔ ต.ค.ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ เป็นวันตักบาตรเทโวฯ คือ วันที่พระพุทธเจ้าเสด็จลงจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ หลังจากเสด็จไปจำพรรษาและโปรดพุทธมารดาอยู่ ๓ เดือน /ส่วนเทศกาลกินเจ ก็จะเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๔ ต.ค.-๒๑ พฤศจิกายน (หรือวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง วันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๒) อันเป็นวันลอยกระทง ดังนั้น วันลอยกระทงปีนี้จึงตรงกับวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน

สำหรับชาวสวช.ก็มีกำหนดจะนำผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๕๓ ไปถวาย ณ วัดพระแท่นดงรัง จ.กาญจนบุรี ในวันเสาร์ที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ข่าวสุดท้าย ขณะนี้หออิศรศิลป์ ซึ่งดูแลเรื่องการยกย่องเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติ ได้ออก ประกาศเกณฑ์ในการคัดเลือกศิลปินแห่งชาติ พร้อมให้ส่งข้อมูลไปแล้วเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา และ คาดว่าน่าจะเริ่มคัดเลือกในเดือนตุลาคมนี้ ส่วนการประกาศผล คงเป็นช่วงปลายธันวาคมปีนี้ หรือต้น มกราคม ปีหน้า รายละเอียดสอบถามได้ที่คุณนิคลักษณ์ หัวหน้ากลุ่ม โทร.๐๘๕ ๐๔๐ ๐๔๕๘

ฉบับที่แล้ว ทางกองทุนฯได้ส่งแบบสอบถามความคิดเห็นไปให้ท่านได้กรอกและตอบกลับมา ปรากฏว่าหลายท่านยังไม่ได้ตอบกลับมาเลย ดังนั้น ขอความกรุณาท่านได้ตอบกลับมาด้วย เพราะเรา อยากได้ข้อมูลมาปรับปรุงการทำงานให้ดียิ่งๆขึ้นไป หากท่านที่ขัดข้องด้วยสุขภาพ ทางทายาทก็สามารถ ตอบแทนได้ (ถ้าท่านทราบข้อมูล)

แหวดวงศิลปิน

ช่วงเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา สวช.จัดโครงการศิลปินแห่งชาติสัญจรสองแห่งเกือบพร้อมๆกัน มีทั้ง ขึ้นเหนือ และล่องใต้ รายการทางใต้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๓-๓๐ สิงหาคม ๕๓ ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง จ.พัทลุง ในชื่อโครงการว่า ศิลปินแห่งชาติสัญจร “ศิลปวัฒนธรรมนานาชาติไทย มาเลเซีย สิงคโปร์” งานนี้ นอกจากจะมีศิลปินแห่งชาติของไทย ๕ คนคือ ดร.กมล ทัศนาญชลี ดร. ถวัลย์ ดัชนี ศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก ศ.เดชา วราชน และศ.ปรีชา เถาทอง แล้วยังมี ศ.วิโชค มุกดามณี ศิลปิน

อาวูโศ ซึ่งเป็นกรรมการกองทุนฯ รวมถึงศิลปินระดับชาติของมาเลเซีย สิงคโปร์ ๘ คน ครูอาจารย์ที่สอนศิลปะ ศิลปินท้องถิ่นทั้งในจังหวัดพัทลุงและจังหวัดใกล้เคียงมาร่วมงานกันอีกกว่า ๑๐๐ คน ต่างก็ได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสนุกสนาน และยังสามารถสร้างผลงานศิลปะร่วมกันอย่างสวยงาม สร้างงานในประเทศยังไม่พอ ศิลปินแห่งชาติทั้ง ๕ ยังได้เข้าไปเยือนสิงคโปร์ตามคำเชิญของศิลปินที่โน่นอีกด้วย งานนี้ **อ.วัลย์ ดัชนี** กลับมาเล่าว่า เดินไปที่ไหน มีแต่คนขอถ่ายรูป ตอนแรกก็ปลื้มดี คิดว่า คนที่โน่นรู้จักศิลปินไทย ครั้นเหลือบไปเห็นตึกตาสก ลก ชิว ที่ชาวจีนถือว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความมั่งมี ศรีสุขและอายุยืนยาว เลยถึงบางอ้อว่า ที่มาขอถ่ายรูปกันนะ สงสัยชาวสิงคโปร์คิดว่าเทวดาหนวดขาวในรูปปั้นสำแดงอิทธิฤทธิ์ออกมาเดินตัวเป็นๆ ให้เห็นกระมัง???? แค่นี้ยังไม่พอ มาถึงสิงคโปร์วันนี้ ยังถูกนักข่าวแหวกวาทภาพแลกลาเลาไปได้ลูกเดียว ไหนเคยบอกว่าเขียนรูปได้เป็นล้านขึ้นไป ทำไม งานนี้ได้แค่เปาเท่านั้น สาเหตุมิใช่อะไรหรอกค่ะ ท่านศิลปินแห่งชาติทั้งห้าได้ไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ของนายอึ้ง อิม เทียน นักธุรกิจชาวลาเลาชื่อดังของเมืองลอดช่อง ซึ่งชื่นชอบงานศิลปะมากพอๆกับอาชีพขายเปา จึงเปิดพิพิธภัณฑ์ให้ศิลปินนำผลงานมาแสดง และได้มาต้อนรับขับสู้ศิลปินใหญ่ทั้งหลายด้วยเปาอันแสนอร่อย คุณวัลย์เลยอยากตอบแทนน้ำใจไมตรี ได้ขอให้หาเฟรมเล็กและสีชอล์กให้ แต่พอจะวาดจริง เจอเฮียเปาเล่นเอาเฟรมขนาด ๑.๕ คูณ ๕ เมตรมาให้วาด คุณวัลย์ถึงกับอึ้งพูดไม่ออก แต่ด้วยศักดิ์ศรีศิลปินแห่งชาติกินเปาเขาไปแล้ว จะคืนคำก็ไม่ได้ จึงจับพู่กันตัวเป็นภาพ “Horse in the wind” ให้ ทาง **อ.เดชา วราขุณ** ที่ไปด้วยกระซิบว่า ภาพนี้น่าจะ ๑ ล้านบาท แต่คุณวัลย์ได้แค่ชาลาเปาใบเดียว เจ้าตัวเลยถูกแซวด้วยประการฉะนี้.....ส่วน**อ.กมล ทัศนาญชลี** ไปสิงคโปร์เที่ยวนี้ได้ฉายาว่า “เร็วกว่าม้า” ด้วยเหตุว่า สามารถฉกภาพม้าที่คุณวัลย์ เขียนอีกแผ่นเพื่ออธิบายถึงที่มาที่ไปของม้ารูปแรกได้อย่างว่องไว ชนิดวางปากกาปั๊บ ภาพก็อยู่ในมือ**อ.กมล**ปั๊บ เรียกว่าหากเฮียเปาหรือใครคิดจะเก็บภาพนี้ไว้อีกภาพ แ่กคิดก็ไม่ทันแล้ว.. ถูกอ้าไม่เลิก เรื่องหลงลิฟท์ **อ.เดชา วราขุณ** กับ **อ.อิทธิพล ตั้งโฉลก** ถึงกับร้องขอว่าอย่าเล่าต่อ น้องนักข่าวที่ไปด้วยไม่ได้เล่าต่อจริงๆ แต่เล่นเขียนเผยแพร่ในมติดชนเลย โดยบอกว่า เหตุเกิดจาก “ลิฟท์” ของโรงแรมที่เปิดได้สองด้านทำพิษ เมื่อ**อ.เดชา** และ**อ.อิทธิพล** ขึ้นลิฟท์ไปกับกลุ่มแรก กลุ่มที่เหลือจึงกดลิฟท์รอ แต่พอลิฟท์เปิดออก ทุกคนก็สงสัยว่าอาจารย์ทั้งสองเหตุไฉน ยังอยู่ในลิฟท์ ขณะที่คนอื่นหายไปแล้ว ทั้งท่านสองถึงกับที่แท้ก็เพราะยืนหันหน้าผัดด้าน คนอื่นเห็นคุยกันเพลิน เลยไม่เรียก ปลอ่ยให้สองท่านกลับลงมาเผชิญชะตากรรม ถูกอ้าไปตลอดทริป ว่าหลงที่ไหน ไม่หลง ดันหลงอยู่ในลิฟท์ หนักว่านั้น **อ.วัลย์** แซวซ้ำว่าไปเมืองนอกมาก็มาก แต่สงสัยไม่เคยเห็นลิฟท์สองหน้า 555...(เอาคืนมั้ง หลังถูกล้อเรื่องรูปแลกลาเลาเปา)...ส่วน**อ.ปรีชา เถาทอง** ขำว่าได้พักห้องที่มีห้องน้ำชิทูลู ดินะว่าท่านนอนคนเดียว หากนอนคู่ คงต้องคิดทฤษฎีแสงเงาใหม่ เพื่อมิให้ตากุ้งยิง....สำหรับท่านศิลปินฯที่ไปภาคเหนือในโครงการ “ศิลปินแห่งชาติสัญจรสอนศิลป์ถิ่นล้านนา” ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คุณเปาอมรรตน์ ผอ.หอฯก็กลับมาเล่าว่ามีเรื่องประทับใจมากมาย โดยศิลปินแห่งชาติที่ร่วมโครงการครั้งนี้มี **อ.อินสนธิ วงศ์สาม / อ.พิชัย นิรันต์/ อ.วนิดา พิงสุนทร / อ.สันต์ สารกรบรรณรักษ์/ อ.จุลทัศน์ กิตินุต**

อ.นนทิวรรณ จันทะพะลิน/ อ.ยรรยง โอพาละชิน /อ.วรนนท์ ชัชวาลทิพากร และอ.องอาจ สาตรพันธุ์
คำวันเปิดโครงการฯ เจ้าดวงเดือน ณ เชียงใหม่ ประธานสภาวัฒนธรรม จ.เชียงใหม่ ให้การต้อนรับอย่าง
อบอุ่น และยังเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และกลุ่มสตาล้านนามาสัมผัสศิลปินๆอย่างใกล้ชิด
งานนี้ อ.จุลทัศน์ ขนาดเพ็งกลับจากพม่าไม่ถึง ๑๐ นาที ยังมา ทันพิธีเปิด เพราะได้ช่วยเตรียมการจัด
นิทรรศการครั้งนี้ให้อย่างอลังการงานสร้าง จึงพลาดไม่ได้...ส่วน อ.วนิดา แม้สุขภาพจะไม่ค่อยอำนวย
เพราะเพิ่งผ่าหัวเข่ามาหมาดๆ แต่ด้วยหัวใจเต็มร้อย จึงอุตส่าห์มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ให้แก่
นักศึกษาสถาปัตยกรรมที่เชียงใหม่ด้วย...อ.ยรรยงก็ไม่น้อยหน้า ขนาดโรคหัวใจแหวะเวียนมาบ่อย ก็ยังใจ
แข็งไปเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการถ่ายภาพกับอ.วรนนท์ ซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ ด้านการถ่ายภาพด้วย
เช่นกัน งานนี้แฟนคลับตรึม....รักพี่เสียดายน้อง อ.นนทิวรรณ ดัดสินใจอยู่นานว่าจะไปลองได้กับ
ศิลปินๆกลุ่มเดิมที่พหลุณจิ ริจะไปแอ่วเหนือดี ที่สุดก็ไปร่วมขึ้นเวที เสื้อแดง เอ๊ย! ไม่ใช่ เวทีเสวนาพบปะ
นักศึกษาที่เชียงใหม่ แล้วเลยยาวต่อไปยังถิ่นไทลื้อเมืองเชียงของ (มีเสียงหยอกจากได้ว่า เจอของเก่าบ้าง
ไม้ เพราะรู้ว่าอ.นนท์ท่านชอบสะสมของเก่า) แต่เสียงหยอกที่ว่า คงไม่ทำให้อ.นนท์ยิ้มแฉ่งปริเทากับ
เสียงสาธุชอบคุณด้วยความปลาบปลื้มใจจากท่านพระครู และชาวบ้านที่โน่น ที่อ.นนท์ไปวาดภาพ
พระพุทธรูปให้...ด้านอ.สันต์ ซึ่งพักอยู่ที่อาศรมแห่งแม่ริมเชียงใหม่ ท่านผอ.เป้า บอกซาบซึ้งกับการ
ดำรงชีวิตอย่างสันโดษ แต่เปี่ยมไปด้วยพลังสร้างสรรค์งานศิลปะอย่าง น่าทึ่ง ที่สำคัญเป็นอีกท่านหนึ่ง
ที่ได้เสียสละเวลามาถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้สนใจด้านประติมากรรมครั้งนี้ด้วย....แม้ตัวจะไม่ได้อยู่ร่วมงาน
นี้ เพราะไปร่วมงานโน้นที่ภาคใต้ อ.ถวัลย์ ก็ได้สั่งการให้เปิดบ้านคำให้ทุกคนได้ไปชื่นชมผลงานศิลปะที่
สร้างสรรค์ไว้อย่างเต็มที่.... ในคืนต้อนรับศิลปินๆที่เมืองน่าน พ่อครู คำผาย นุปีง ศิลปินแห่งชาติ สาขา
ศิลปะการแสดงด้านขับซอ ได้ลุกขึ้นเวทีขับซอล่องน่าน ร่วมกับ ลูกสาว ทำให้ผู้ชมทั้งยินดีและสุดแสน
จะประทับใจ เนื่องจากสุขภาพท่านไม่ดีนัก มาร่วมงานได้ก็นับว่าบุญแล้ว นี่ยังอุตส่าห์ขับซอให้ชาวคณะ
ได้ชื่นใจเพิ่มขึ้นอีก....ช่วงสิงหาคมที่ผ่านมา คุณเอ็ดมอนด์จิต หัวหน้านักกลุ่มสวัสดิการฯ ได้นำทีมออกไป
เยี่ยมเยียนท่านศิลปินแห่งชาติ และท่านผู้มีผลงานดีเด่นๆทำให้ทราบว่า คุณแม่สิริ กริณชัย ผู้มีผลงาน
ดีเด่นๆด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ซึ่งหลายท่านคงได้ยินชื่อเสียงท่านในเรื่องการสอนการปฏิบัติธรรม
ขณะนี้ท่านนอนรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลบ้านแพ้วมา ๒ ปีแล้ว รู้สึกตัวบ้างเป็นระยะ แต่ไม่มาก ต้องให้
อาหารทางสายยาง และหากใครไปเยี่ยมก็จะได้รับหนังสือของท่านเป็นที่ระลึก...ส่วนอ.สมบัติ พลายน้อย
ผู้มีผลงานดีเด่นๆสาขาวรรณศิลป์ (สารคดี) ตอนนี้อายุ ๘๒ ปีแล้ว แม้สุขภาพจะไม่ดีนัก และเป็นต้อหิน
แต่ก็ยังเขียนหนังสืออยู่เสมอ มิได้ขาด ไปบ้านท่าน แทบจะหาที่นั่งไม่ได้ เพราะทุกพื้นที่เต็มไปด้วย
หนังสือที่ท่านเขียนและใช้ค้นคว้า พวกเราที่ไปสงสัยว่าท่านจะหาหนังสือที่ต้องการได้อย่างไรหนอ
เพราะมันทับซ้อนจนไม่น่าจะหาอะไรเจอง่ายๆ แต่ท่านว่าท่านหาได้ คงเพราะเคยชิน และรู้ว่าวางไว้ที่
ไหน....ทางด้านคุณมารศรี อิศรางกูรฯ บ่นให้พวกเราฟังว่าหนูนี้สะอึกหกล้มบ่อย ลูกหลานเลยบอกว่าจะ
ไม่ให้ล้มบ่อยได้ไง ๘๐ กว่าแล้ว ยังเดินเร็วยังกับเหาะ ลูกๆหลานเดินตามแทบไม่ทัน เห็นอายุเท่านี้ แต่

หน้าตาท่านยังเต่งตึงชวนให้อิจฉา ท่านว่าตอนนี้แก้มแก้มเหี่ยวไปนิดหน่อย ฟังแล้วต้องมองหน้ากัน เพราะขนาดอายุห่างไกลท่านไม่เห็นฝุ่น แต่รอยยับแต่ละคนทำท่าจะเกินหน้าท่านไปแล้ว.....ส่วน **คุณจินตนา สุขสถิตย์** ศิลปินแห่งชาติที่อยู่บ้านติดกัน ก็ยังสวยไม่สร้าง แถมยังมีงานร้องเพลงอยู่อย่างสม่ำเสมอ คงเพราะทำงานที่ทำให้มีความสุขนี้เอง จึงทำให้แต่ละท่านหน้าตาผ่องใสอยู่เสมอ.....

ส่วน **อ.แมนรัตน์ ศรีกรานนท์** ท่านก็เพิ่งฉลองวันเกิดครบรอบ ๘๒ ปีไปเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคมที่ผ่านมา ตอนนี้อ.แมนรัตน์ ยังทำงานที่สยามกลการครึ่งวัน และยังสอนพิเศษอยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยมหิดล เพียงแต่ไม่ได้ขับรถเองแล้ว เนื่องจากเคยขับรถพุ่งไปชนฟุตบอล ด้วยโรคหัวใจกำเริบ ลูกหลานจึงขอร้องไม่ให้ขับรถอีก....ทางด้าน **อ.นิธิ สถาปิตานนท์** พวกเราเห็นท่านแข็งแรงดี ท่านก็ว่าท่านมีโรคเบาหวานที่ต้องระมัดระวังเหมือนกัน และว่าต้องพยายามออกกำลังกายให้เหงื่อออกทุกวัน เพื่อมิให้โรคกำเริบ...ส่วนอีกท่านหนึ่งที่แม้จะเป็นต้อหิน แต่ก็ยังดูแข็งแรง สดชื่นทุกครั้งที่เราเจอ คือ **คุณพนมเทียน** คุยกับท่านเรื่องนวนิยายยอดเยี่ยมและเป็นอมตะนิรันดร์กาลของท่านคือเรื่อง เพชรพระอุมา ที่ท่านม้วย หรือ หม่อมเจ้าชาตรีเฉลิม ยุคล ชื่อลิขสิทธิ์ไปว่าพวกเราอยากให้ท่านม้วยสร้างเป็นหนังเร็วๆ เพราะอยากดูหนังดีๆ ที่มีเนื้อหามั่นสักราวอินเดียนาโจนส์ของฝรั่งซะอีก รวมถึงเรื่อง ศิวราตรีที่แสนสนุก ท่านว่าเรื่องนี้คุณเศรษฐา ศิระฉายาซื้อลิขสิทธิ์ไป แหม! เรื่องนี้เราก็คงอยากให้สร้างเป็นหนังหรือละครทีวีอีกเหมือนกัน ฉายเมื่อไร คนติดตามเพียบ....เมื่อต้นกันยายนที่ผ่านมา **ครูสุจิตต์ อนันตกุล** เดินสะดุดหกล้มบันไดหน้าบ้าน แล้วเอามือไปยันไว้ ทำให้แขนหัก หมอเลยให้เข้าเฝือกอ่อนไว้ ๓ เดือน ครอบงอบ ทรมาณจริงๆ ทำอะไรไม่ค่อยถนัดซะเลย....อีกท่านที่เข้ารพ.เพราะโรคหัวใจกำเริบคือ **ครูสองชาติ** ปีนี้ท่านอายุ ๕๓ ปี ตอนไปเยี่ยมท่านอาการดีขึ้นแล้ว และรับปากว่าจะมางานรดน้ำขอพรศิลปินแห่งชาติในปีหน้าแน่นอน ซึ่งเรากำหนดไว้ว่าน่าจะเป็นวันศุกร์ที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔...ล่าสุดท่านศาสตราจารย์พิเศษ **ดร.เอกวิทย์ ณ ถลาง** ได้มาเยือนกองกองทุนฯ ที่สวช.เนื่องจากทางกองทุนฯจะทำสารคดีเกี่ยวกับตัวท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม ท่านจึงได้กรุณามาให้ข้อมูลตามที่ขอ และยังได้เล่าเรื่องราวที่น่าสนใจให้ฟังหลายเรื่อง เช่น เรื่องท้าวเทพสตรีและท้าวศรีสุนทร สองวีรสตรีแห่งเมืองถลาง ที่คนส่วนใหญ่คิดว่าท่านทั้งสองจับดาบต่อสู้กับพม่าจนได้รับชัยชนะ แต่แท้ที่จริงแล้วท่านทั้งสองได้ใช้สติปัญญามากกว่าอาวุธ เพราะเป็นผู้หญิงขึ้นสู้ด้วยอาวุธ คงสู้ไม่ไหว ท่านดร.เอกวิทย์ ได้ให้หนังสือที่ท่านเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ด้วย....ก่อนจะจบฉบับนี้ ขอแจ้งว่า ในวันศุกร์ที่ ๒๒ ตุลาคมนี้ ทางกองกองทุนฯ สวช.ได้ร่วมกับบริษัท อมรินทร์ฯ จัดงานแถลงข่าวและเปิดตัวหนังสือ ในโครงการวรรณศิลป์ ศิลปินแห่งชาติ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องประชุม ๓ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ โครงการนี้เป็นโครงการต่อเนื่องจากคณะกรรมการกองทุนฯชุดก่อน ที่ต้องการรวบรวมผลงานชิ้นเอกของศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์มาพิมพ์ไว้ด้วยกัน โดยได้มอบหมายให้ **คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์** เป็นประธานอนุกรรมการฯ พร้อมทั้งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาช่วยกันคัดเลือกและขอลิขสิทธิ์จากท่านศิลปินแห่งชาติที่เป็นเจ้าของเรื่องหรือทายาท รวม ๒๕ ท่าน ทั้งนี้ ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ กลุ่มคือ

นวนิยาย เรื่องสั้น/ความเรียง และกวีนิพนธ์ แล้วจัดพิมพ์แยกเป็น ๓ เล่ม ซึ่งขณะนี้หนังสือทั้งสามเล่มได้ดำเนินการเสร็จแล้ว โดยมีบริษัทอมรินทร์ฯรับเป็นผู้จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายให้ โดยค่าลิขสิทธิ์ที่ได้จากการจัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือดังกล่าว ศิลปินทุกท่านได้มอบให้กองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม ตั้งเป็น “กองทุนย่อยวรรณศิลป์ ศิลปินแห่งชาติ” เพื่อใช้เป็นงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมต่อไป จึงขอเรียนเชิญท่านศิลปินแห่งชาติ ท่านผู้มีผลงานดีเด่นฯที่ไม่ติดภารกิจ โดยเฉพาะท่านศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ได้ไปร่วมงานในวัน เวลา ดังกล่าวด้วย...ต่อเนื่องจากโครงการเดียวกันนี้คือ ทางบริษัท อักษร โสภณหรือสกุลไทยก็ได้เป็นผู้จัดพิมพ์และจำหน่ายหนังสือชื่อ “สืบตำนาน สานประวัติ” ซึ่งเขียนโดยคุณหญิงวินิตา ดิถียนต์ โดยท่านได้มอบค่าลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ให้แก่กองทุนฯ ซึ่งขณะนี้หนังสือดังกล่าวก็ได้พิมพ์เสร็จแล้ว และทางกองทุนฯก็ได้รับค่าลิขสิทธิ์มาแล้วจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทเพื่อตั้งเป็นกองทุนย่อยในนาม “คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์” ก็ต้องกราบขอบพระคุณในเมตตาของท่านศิลปินแห่งชาติทุกท่านมา ณ โอกาสนี้....ข่าวสุดท้าย ในปีงบประมาณหน้า (๒๕๕๔) ทางกองทุนฯจะได้พิมพ์บัตรประจำตัวศิลปินแห่งชาติให้ท่านใหม่ ซึ่งขณะนี้ได้มีการออกแบบใหม่ไว้เรียบร้อยแล้ว คิดว่าคงจะเป็นที่พอใจของท่านแน่นอน....ขอบคุณและสวัสดิ์ค่ะ พบกันใหม่ฉบับหน้า

รายงานโดย...อันทักชล

แนวทางปฏิบัติในเรื่องสวัสดิการ

ของศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม และผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม

จากการที่ “ศิลปินสาร” ฉบับที่แล้ว ได้แนบตารางระเบียบคณะกรรมการกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรมว่าด้วยเรื่องสวัสดิการฯ รวมถึงการส่งแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิฯ และผู้มีผลงานดีเด่นฯ ในเรื่องการบริการต่างๆ นั้น ปรากฏว่ามีหลายท่านสงสัยและแจ้งกลับมาว่าไม่ทราบขั้นตอนในการเบิกจ่ายสวัสดิการที่มีอยู่ ดังนั้น ในฉบับนี้ ทางกองบก.จึงขอทบทวนและแจ้งแนวปฏิบัติเพื่อให้ท่านได้ทราบ ดังนี้

๑.การเบิกค่ารักษาพยาบาล

๑.ในกรณีที่ท่านเป็นข้าราชการบำนาญ หรือมีทายาทที่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาลจากหน่วยงานต้นสังกัดตามระเบียบราชการให้ท่านได้ ท่านต้องเบิกจ่ายจากหน่วยงานนั้นๆก่อน

๒.ส่วนที่เบิกตามระเบียบราชการไม่ได้ เช่น ค่ารักษาในโรงพยาบาลเอกชน หรือคลินิกต่างๆ ท่านสามารถส่งใบเสร็จมาเบิกจ่ายที่ สวช. ได้รวมแล้วไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท ต่อปี (กรณีท่านเป็นศิลปินแห่งชาติหรือผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม) หรือรวมแล้วไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี (กรณีท่านเป็นผู้มี

ผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม) โดยใบเสร็จแต่ละใบจะเบิกได้เพียงครั้งหนึ่ง แต่รวมแล้วไม่เกินจำนวนที่กล่าวข้างต้น

๓. กรณีที่ไม่ได้เป็นข้าราชการบำนาญ หรือไม่มีทายาทที่จะเบิกจ่ายจากหน่วยงานต้นสังกัดได้ ถ้าเป็นคำรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลของรัฐ ท่านสามารถส่งใบเสร็จมาเบิกค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้ที่ สวช. ตามระเบียบราชการ แต่ถ้าเป็นโรงพยาบาลเอกชน หรือคลินิก ก็ต้องเบิกตามข้อ ๒ ที่กล่าวมาแล้ว (คือ ถ้าเป็นศิลปินแห่งชาติ เบิกได้ครั้งหนึ่งของใบเสร็จแต่ละใบ แต่รวมแล้วไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาทต่อปี)

ทั้งนี้ เมื่อท่านจะเบิกคำรักษาพยาบาลดังกล่าวข้างต้น ท่านจะต้องส่งเอกสารให้เจ้าหน้าที่ ดังนี้

๑. ใบเสร็จคำรักษาพยาบาล

๒. หนังสือมอบอำนาจ ทั้งนี้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกองทุนฯ รับเช็คและนำเช็คไปเข้าบัญชีธนาคารแทนท่าน ทั้งนี้ ขอให้เป็นธนาคารไทยพาณิชย์ เนื่องจากเป็นธนาคารที่ทางกองทุนฯ เปิดบัญชีอยู่ ดังนั้น การโอนต่างๆ จะไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจอยู่ท้ายฉบับ)

๓. สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ของท่าน เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่าเป็นสมุดของใคร เมื่อได้เอกสารต่างๆ ครบแล้ว เจ้าหน้าที่จะนำใบเสร็จของท่านมาทำเรื่องเบิกจ่ายตามระเบียบฯ ซึ่งทางกองทุนฯ จะจ่ายเป็นเช็คในนามของท่าน จากนั้น เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจจะนำเช็คไปเข้าบัญชีของท่าน และโทรศัพท์แจ้งให้ท่านได้ทราบ ว่าได้นำเงินเข้าบัญชีให้แล้ว

๒. ค่าช่วยเหลือเมื่อประสบภัย

กรณีที่ท่านประสบภัยต่างๆ เช่น อุทกภัย วาตภัย ฯลฯ และบ้านเรือนได้รับความเสียหาย ท่านสามารถทำหนังสือ พร้อมแนบภาพถ่าย ใบเสร็จค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นทราบได้ถึงความเสียหายนั้นๆ มาเบิกจ่ายได้ที่ กองกองทุนฯ ทั้งนี้ ได้ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินที่กำหนด คือ ศิลปินแห่งชาติ/ผู้ทรงคุณวุฒิฯ ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท/ปี ส่วนผู้มีผลงานดีเด่นฯ เบิกได้ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท/ปี

๓. ค่าช่วยเหลือเมื่อเสียชีวิต

ทายาทหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถติดต่อเพื่อดำเนินการได้ ดังนี้

๓.๑ กรณีเป็นศิลปินแห่งชาติหรือผู้ทรงคุณวุฒิฯ จะได้รับค่าช่วยเหลือเมื่อเสียชีวิต จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และค่าจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึกงานศพหรืองานพระราชทานเพลิงศพ จำนวนไม่เกิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท

๓.๒ กรณีเป็นผู้มีผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม จะได้รับค่าช่วยเหลือเมื่อเสียชีวิต จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท และค่าจัดพิมพ์หนังสือที่ระลึกฯ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท

ทั้งหมดข้างต้น หากท่านมีข้อสงสัย หรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม ติดต่อได้ที่ หัสดี นะเอ๋ม โทร.
๐๒ ๒๔๓ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๔๐๔ หรือ ๐๘๖ ๕๖๕ ๗๖๘๔

รายงานโดย หัสดี นะเอ๋ม หรือเปิ้ลค่ะ

สุขสันต์วันเกิด

เดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน มีวันคล้ายวันเกิดของท่านศิลปินแห่งชาติ ผู้มี
ผลงานดีเด่นทางวัฒนธรรม และผู้ทรงคุณวุฒิทางวัฒนธรรม ดังนี้

เดือนตุลาคม ได้แก่ ๕ ต.ค.นางเบญจรงค์ ชนโกเศศ และนางสาวทองอยู่ กำลังหาญ / ๙ ต.ค.นาย
ประเทือง เอมเจริญ นายวิทยา สุริยะ และจ.ส.อ.ทวี บุรณเขตต์/๑๐ ต.ค. นายทวี รัชนิกร/ ๑๑ ต.ค.
นายอาจันต์ ปัญจพรรค์ และนายสวาท ศรีอุคร/๑๓ ต.ค. ศ.กิตติคุณเดชา บุญคำ/๑๕ ต.ค.พลเรือตรี
วีระพันธ์ วอกลาง และพระสุบิน สัมมา (ปณิโต)/๑๖ ต.ค. นายจุลทัศน์ กิตติบุตร และนายนนทิวรรณ
จันทนะพะสิน/๑๗ ต.ค. ศ.กิตติคุณ ดร. ระวี ภาวิไล/๑๘ ต.ค.นายสมบุรณ์สุข นิยมศิริ(เป๊ยก โปสเตอร์) /
๒๑ ต.ค. นายเฉลียว นิมมา (มนต์ เมืองเหนือ) / ๒๒ ต.ค.นายมานพ ถนอมศรี/ ๒๓ ต.ค. นายสกุล ณ
นคร/ ๒๔ ต.ค. นายสมเศียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) และนายวีระ นาคูญ/ ๒๘ ต.ค. ศ.เกียรติคุณ
ประหยัด พงษ์คำ

เดือนพฤศจิกายน ได้แก่ ๒ พ.ย. นางจุรี โอศิริ และพระเทพวิสุทธิคุณ (พระอุดมกิตติมงคล)/
๖ พ.ย. ศาสตราจารย์เดชา วราชน และนายดวงแก้ว พิทยากรศิลป์/ ๘ พ.ย. นายทองร่วง เอมโอษฐ์/ ๑๑
พ.ย. นายวิรัตน์ ปิ่นสุวรรณ/ ๑๓ พ.ย. นายประสิทธิ์ ปิ่นแก้ว/ ๑๔ พ.ย. พล.ต.อ.วสิษฐ เดชกุญชร และ
นายเน่ง เลิศกิจสมบุรณ์/ ๑๕ พ.ย. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.เอกวิทย์ ณ ถกลาง และนายกอง ยิ่งตาล/ ๑๖
พ.ย. คุณหญิงมาลัยวัลย์ บุญยะรัตเวช และนายจิรัส อัจฉรงค์/ ๒๑ พ.ย. พลเรือตรีมงคล แสงสว่าง/ ๒๓
พ.ย. นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน) และนายอนันต์ ลิกษาจารย์/ ๒๔ พ.ย. นายสง่า จันทร์ตรี/
๒๕ พ.ย. พระครูพิทักษ์นันทคุณ (สงวน พันธชา)/ ๒๗ พ.ย. นางสุกัญญา ชลศึกษ์ (กฤษณา อโศกสิน)

ขออาราธนาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก

อำนวยการให้ครูทุกท่านมีความสุข

พละนาถัสมบุรณ์แข็งแรง ตลอดปีนะคะ

สารนำรู้

๑๐ ข้อเข้าใจผิดเกี่ยวกับมะเร็ง

๑. เมื่อมีอายุมาก มะเร็งเต้านมโตช้า มะเร็งเป็นโรคของคนแก่ คือร้อยละ ๖๐ ของผู้ป่วยมะเร็งพบในคนอายุมากกว่า ๖๕ ปี ของผู้ป่วยวัยนี้มีโอกาสพบมากขึ้นถึง ๑๐ เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับคนอายุน้อยกว่า และมีโอกาสเสียชีวิตจากมะเร็งเพิ่มขึ้นถึง ๑๕ เท่าทั้งนี้ เซลล์มะเร็งจะเติบโตเร็วหรือช้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับวัย อายุไม่ใช่ตัววัดการเติบโตของมะเร็งมากขึ้น ในความเป็นจริงก็คือ เมื่ออายุเฉลี่ยของผู้หญิงจะอยู่ในวัย ๖๕ ปี ผู้ชาย ๖๗ ปี ซึ่งช่วงอายุที่ว่านี้สามารถตรวจมะเร็งโดยการตรวจทางการแพทย์ เช่น ทำแมมโมแกรมเต้านม ตรวจมะเร็งลำไส้หรือมะเร็งผิวหนัง แต่มะเร็งบางชนิดที่พบในคนอายุน้อยจะมีความร้ายแรงมากกว่าคนอายุมาก ได้แก่ มะเร็งเต้านมที่เกิดในคนอายุน้อยกว่า ๓๕ ปี หรือมะเร็งลำไส้ใหญ่ที่เกิดในคนอายุน้อยกว่า ๔๐ ปี หรือมะเร็งดำเนินโรคที่รุนแรงและรักษาได้ยากกว่า

๒. ผู้หญิงและผู้ชายมีความเสี่ยงเท่ากัน จากสถิติ ผู้ชายเป็นมะเร็งบางชนิดมากกว่าผู้หญิงถึง ๓ เท่า เช่น มะเร็งผิวหนัง เนื่องจากผู้ชายทาครีมกันแดดน้อยกว่า นอกจากนี้ผู้ชายก็สามารถเป็นมะเร็งเต้านมได้เหมือนกัน แต่พบเพียงร้อยละหนึ่งของผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งเต้านมเท่านั้น และกว่าที่ผู้ชายจะรู้ตัวรักษา ก็จะมีโอกาสรอดได้ยาก จึงแย่กว่าผู้หญิง และมะเร็งบางชนิดเป็นเฉพาะอวัยวะเพศเท่านั้น เช่น มะเร็งต่อมลูกหมากของผู้ชาย หรือมะเร็งปากมดลูกที่เป็นเฉพาะผู้หญิง

๓. แอลกอฮอล์ไม่ได้ทำให้เกิดมะเร็ง ข้อเท็จจริงก็คือ ยิ่งบริโภคแอลกอฮอล์มากเท่าไรก็ยิ่งเสี่ยงกับมะเร็งเท่านั้น เพราะการดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปจะนำไปสู่โรคมะเร็งตับ มะเร็งตับอ่อนและมะเร็งหลอดอาหาร ที่สำคัญคือ ผู้หญิงที่ดื่มแอลกอฮอล์จะเสี่ยงกับมะเร็งเต้านมและมะเร็งเยื่อบุโพรงมดลูก เหตุผลก็คือ การดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปอาจทำให้ร่างกายไม่อาจกำจัดฮอร์โมนเอสโตรเจนได้ดีและการที่มีฮอร์โมนมากเกินไปก็อาจจะเสี่ยงกับมะเร็งในผู้ชายหรือผู้หญิง ที่สำคัญก็คือ การสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์ด้วยก็จะมีความเสี่ยงกับมะเร็งปอด นอกจากนี้บุหรี่ยังอาจทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูกอีกด้วย

๔. คนที่ไม่ได้กินผลไม้ มีความเสี่ยงสูงกับโรคมะเร็ง นี่คือการเข้าใจครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถามในประเทศที่ร่ำรวย ในความเป็นจริงก็คือทั้งผักผลไม้สามารถป้องกันมะเร็งได้ แต่ต้องเป็นผักและผลไม้ที่ปลอดจากสารพิษ ทั้งนี้ องค์การอนามัยโรคได้แนะนำให้รับประทานอาหารผักและผลไม้สดที่ปลอดจากสารพิษปริมาณ ๔๐๐ กรัมต่อวัน ซึ่งมังสวัริดิหรือนักกีฬามักดูแลสุขภาพด้วยตนเอง

ด้วยการกินผักและผลไม้คือคนที่ใส่ใจกับสุขภาพและควบคุมน้ำหนักตัวก็จะลดความเสี่ยงกับโรคมะเร็ง ในขณะที่คนอ้วนมักมีความเสี่ยงสูงกับโรคมะเร็งเพราะขาดความใส่ใจในเรื่องของการกิน

๕. ความเครียดและอาหารเป็นพิษทำให้เป็นมะเร็ง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและการเกิดโรคมะเร็งในช่วงเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมาได้ผลลัพธ์ที่ขัดแย้งกัน แต่ไม่พบว่าความเครียดเป็นสาเหตุของโรคมะเร็งโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาในสัตว์ทดลองพบว่าความเครียดมีผลกระทบต่อประสาทและต่อมไร้ท่อ ซึ่งอาจมีผลทางอ้อมต่อการเกิดโรคมะเร็ง ทั้งนี้ ประมาณ ๘๘ % ของประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วคิดว่า อากาศเป็นพิษทำให้เกิดโรคหอบหืดและโรคปอดเรื้อรัง และจากการศึกษาทำให้อัตราการตายเพิ่มสูงขึ้น และก็ยังถกเถียงกันอยู่ว่าอากาศเป็นพิษทำให้เกิดเป็นมะเร็งหรือไม่ แต่จากการศึกษาในประเทศอเมริกาชี้ให้เห็นว่า สารพิษเป็นอันตรายต่อเด็กและสตรีในครรภ์ นักวิจัยจึงคาดว่าสารเคมีจะส่งผ่านไปสู่วัยทารก ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายและทำให้เด็กที่เกิดมาเป็นโรคภูมิแพ้ได้ในอนาคต แต่ผู้เชี่ยวชาญมะเร็งและผู้เชี่ยวชาญมะเร็งวิจารณ์การศึกษานี้ว่ายังไม่เป็นที่แน่ชัด

๖. เป็นมะเร็งแล้วต้องตาย ผู้คนในประเทศกำลังพัฒนามักคิดว่า หากเป็นมะเร็งและจะต้องตายแน่ๆ แต่ที่ต้องตายก็เพราะความเข้าใจผิดๆ เกี่ยวกับมะเร็งมากกว่า ในความเป็นจริงแล้วผู้ป่วยมะเร็งควรได้รับการตรวจรักษามะเร็ง ไม่ว่าจะทำให้รอดหรือเสียชีวิตก็ตาม เพราะยังพบมะเร็งเร็วและได้รับการรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพก็จะมีโอกาสรอดชีวิตมากขึ้น โดยเฉพาะมะเร็งเต้านม มะเร็งปากมดลูก มะเร็งลำไส้ มะเร็งผิวหนัง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับมะเร็งปอดแล้วมะเร็งดังกล่าวมีทางรักษาได้รอดชีวิตมากกว่าทั้งนี้ ประมาณ ๘๕ % ของประชากรในประเทศยากจนมักปล่อยให้แพทย์เป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการศึกษามะเร็งทั้งหมด ในขณะที่ประชากรในประเทศที่พัฒนาแล้วอยากมีส่วนร่วม กับแพทย์ในการตัดสินใจรักษาโรคมะเร็งในปัจจุบันนี้โรคมะเร็งที่รักษาให้หายขาดได้ร้อยละ ๔๕ ของผู้ป่วย ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับชนิดและระยะของโรค รวมทั้งสุขภาพของผู้ป่วยและวิธีการรักษาที่ถูกต้องต้องมีประสิทธิภาพ

๗. การผ่าตัดและการฉายแสงทำให้มะเร็งลุกลาม คนทั่วไปมักหวาดกลัวกับการรักษาด้วยการฉายแสง ซึ่งเป็นการเข้าใจผิดเกี่ยวกับอันตรายจากรังสีทั้งนี้ การฉายแสงสามารถรักษามะเร็งได้ ๔๐% โดเนรังสีมีข้อบ่งชี้หลายประการ ได้แก่การบำบัดอาการเจ็บที่หวั่นผลหายขาด รักษาเสริมหลังการผ่าตัดหรือลดขนาดก้อนมะเร็ง เพื่อผ่าตัดก้อนมะเร็งออกให้หมด การฉายแสงจะช่วยทำให้มะเร็งเล็กลงเพื่อให้แพทย์ผ่าตัดออกได้ง่ายขึ้น และไม่มีข้อพิสูจน์ว่าการผ่าตัดจะทำให้มะเร็งลุกลาม ในสมัยก่อนนั้นการผ่าตัดแผลใหญ่สามารถทำให้เซลล์มะเร็งแพร่กระจายได้จากการปนเปื้อนของเซลล์มะเร็งไปยังเนื้อเยื่อปกติ แต่ในปัจจุบันมีการผ่าตัดแบบแผลเล็กหรือผ่าตัดโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงดังกล่าวได้

๘. ยาไม่อาจช่วยได้เมื่อมีอาการเจ็บปวดจากมะเร็ง เมื่อมะเร็งแพร่กระจายไปทั่วร่างกายจะทำให้เจ็บปวดมาก ซึ่งยาสมัยนี้สามารถช่วยได้ ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญจากองค์การอนามัยโรคได้พัฒนายาบรรเทาความเจ็บปวดตั้งแต่อย่างง่าย เช่น Ibuprofen, Diclofenac จนกระทั่งยา Morphine ซึ่งมีทั้งชนิดฉีดดม หรือ แผ่นแปะผิวหนัง

๙. วิตามินสำเร็จรูปช่วยปลกกันมะเร็ง จากการศึกษาของนักวิชาการทางการแพทย์พบว่าวิตามินศึกษาของนักวิชาการทางการแพทย์พบว่าวิตามินซีหรือเบต้าแคโรทีน ไม่ได้ช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดโรคมะเร็ง แต่อาจทำให้เกิดผลตรงกันข้ามได้ ทั้งการศึกษาของนักวิจัยมะเร็งพบว่า ผู้ที่สูบบุหรี่แล้วกินเบต้าแคโรทีนสำเร็จรูปจะมีอัตราเสี่ยงกับมะเร็งปอดมากกว่า หรือกินซีลีเนียมก็เพิ่มความเสี่ยงให้โรคเบาหวานมากขึ้น ควรรับประทานอาหารในปริมาณปกติที่ร่างกายเราได้รับได้จะดีกว่าการบริโภควิตามินมากเกินไป เพราะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

๑๐. ครีมกันแดดป้องกันมะเร็งผิวหนัง การทาครีมป้องกันรังสียูวีสามารถป้องกันมะเร็งผิวหนังไม่ได้มากนัก แต่คนส่วนใหญ่มักคิดว่าใช้ครีมกันแดดป้องกันแล้วก็จะตากแดดได้มากขึ้น โดยเฉพาะประเทศออสเตรเลีย แพทย์ผิวหนังวิจารณ์ครีมกันแดดที่มีส่วนทำให้ชาวออสซี่เสี่ยงกับโรคมะเร็งผิวหนังเพิ่มขึ้น เนื่องจากเข้าใจว่าเมื่อทาครีมกันแดดแล้วก็อาบแดดได้เต็มที่ที่คิดว่าปลอดภัย ดังที่มีรายงานใน Medical Journal of Australia เมื่อยี่สิบปีก่อนที่ดีที่สุดคือทาครีมกันแดดแล้วก็ต้องใส่เสื้อผ้าปกป้องผิวหนังอีกชั้นหนึ่ง และควรเป็นผ้าเนื้อหนาและควรมีสีเข้ม ในปัจจุบันนี้ไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าครีมกันแดดก่อให้เกิดโรคมะเร็งผิวหนัง

<http://www.krabork.com/๒๐๐๕/๐๕/๒๕/๑๐-ข้อเข้าใจผิดเกี่ยวกับ/>

ประวัติศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์ โปษยานนท์

เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติคนใหม่

ศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์ โปษยานนท์ เกิดเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๔๕๕ ที่กรุงเทพมหานคร ศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพฯ โรงเรียนเซนต์แอนดรูวส์ (St.Andrew's) และโรงเรียนไบอันสตัน (Bryanston) ในประเทศอังกฤษ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท (เกียรตินิยม) สาขาจิตรศิลป์ (Fine Art) จากมหาวิทยาลัยเอดินเบิร์ก (Edinburgh University) ประเทศสก็อตแลนด์ และสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก (Ph.D.) ทุนการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย สาขาประวัติศาสตร์ศิลป์ (History of Art) จากมหาวิทยาลัยคอร์เนล (Cornell University) ประเทศสหรัฐอเมริกา

ประวัติการทำงานของท่านนั้น ในปี พ.ศ.๒๕๒๔ เป็นผู้ร่วมก่อตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ในสาขาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการคนแรก ของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าอธิบดีกรมหนึ่งในกระทรวงวัฒนธรรม เป็นผู้ริเริ่มรางวัลศิลปินศิลปาธร โครงการตลาดนัดศิลปะ และนำศิลปินไทยเข้าร่วมมหกรรมศิลปะนานาชาติเวนิส เบียนนาเล่ ประเทศอิตาลี จากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) กรรมการที่ปรึกษา The Asia Society นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา กรรมการสภาศิลปะเอเชีย Solomon Guggenheim Museum นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา และกรรมการมูลนิธิหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รับผิดชอบงานด้านงบประมาณ นโยบาย ยุทธศาสตร์ และงานด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการปรับภาพลักษณ์ของกระทรวงวัฒนธรรม ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติคนปัจจุบัน

ศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์ โปษยานนท์ ได้รับรางวัลรัชดาภิเษกสมโภชจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ และได้รับประกาศเกียรติคุณจากสภาวิทยแห่งชาติ ให้ได้รับรางวัล “นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ” สาขาปรัชญา ประจำปี ๒๕๔๔ นับเป็นนักวิจัยด้านศิลปะร่วมสมัยคนแรกที่ได้รับรางวัลนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ฯ ประถมภรณ์ช้างเผือก (ป.ช.) และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ฯ ดิเรกคุณาภรณ์ จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ (ชั้น ๔) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์มหาวชิรมงกุฎ (ม.ว.ม.) นอกจากรางวัลและเกียรติคุณในประเทศแล้ว ท่านยังได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นอัศวินชั้น ๑ (The rank of Knight First Class of Royal Order of the Polar Star) จาก King Carl Gustaf ที่ ๑๖ แห่งประเทศสวีเดน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นอัศวิน (Stella Della Solidarieta' Italiana, Cavaliere (Order of the Star of Italian Solidarity – Knight) จากสาธารณรัฐอิตาลี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ อีกด้วย

ประสบการณ์การทำงาน ๓๐ ปีของศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์ โปษยานนท์ ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์สูงทั้งด้านการสอน การค้นคว้าวิจัยงานศิลปะร่วมสมัย จนเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ โดยได้เขียนตำรา งานวิจัย และการวิจารณ์งานศิลปะเผยแพร่สู่สังคมมากมาย อาทิ หนังสือเรื่อง Modern Art in Thailand (Oxford University Press) หนังสือเรื่อง จิตรกรรมและประติมากรรมแบบตะวันตกในราชสำนักไทย (สำนักพระราชวัง) หนังสือเรื่อง Behind Thai Smiles (กระทรวงวัฒนธรรม)

สำหรับการมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินั้น ศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์ โปษยานนท์ กล่าวว่า “รู้สึกดีใจมากที่ได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เพราะที่ผ่านมา ขณะที่ตนดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ก็ได้รับมอบหมายให้ดูแลในเรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมถึงการปรับภาพลักษณ์กระทรวงวัฒนธรรมให้มีความทันสมัยขึ้น ซึ่งยุทธศาสตร์การปรับภาพลักษณ์มี ๔ ส่วน คือ ๑. ดำเนินการต่อยอดโครงการวัฒนธรรมสรรค์สร้าง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๒. สร้างวัฒนธรรมการบูรณาการ และบริการ ๓. เสริมสร้างวัฒนธรรมด้วยความหลากหลาย ๔. การสร้างสังคมสันติสุข ดังนั้น เมื่อมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติก็จะนำเรื่องดังกล่าวมาใช้กับงานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติด้วย นอกจากนี้เรื่องดังกล่าวแล้ว ยังมีนโยบายเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการ คือ การทำให้พื้นที่ ๓๕ ไร่ ของศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สามารถใช้ประโยชน์ในการทำกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้มากที่สุด เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการแสดงของศิลปวัฒนธรรม ๔ ภูมิภาค และเป็นเวทีระดับนานาชาติของเอเชียในการแสดงด้วย” เลขาธิการฯ คนปัจจุบัน กล่าวทิ้งท้าย

คัดลอกจากวารสารวัฒนธรรมไทย

๗ ยิ้มหน่อยค่ะ.....ขอขึ้นเงินเดือน 😊

หลังจากทำงานผ่านไปได้ ๒ ปี... หนุ่มคนหนึ่งก็เริ่มสงสัยว่า ทำไมเค้าไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง และไม่ได้ขึ้นเงินเดือนเลย เข้าวันหนึ่ง...เค้าตัดสินใจเข้าไปพบผู้จัดการแผนกบุคคลและคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อฝ่ายบุคคลได้ฟังข้อสงสัยของเค้า จึงได้หัวเราะและเชิญให้เขานั่งลงและพูดว่า...

บุคคล : นี่คุณ คุณจะให้ผมขึ้นเงินเดือนให้คุณได้อย่างไร ในเมื่อคุณไม่ได้ทำงานที่นี่เลยแม้แต่วันเดียว

ชายหนุ่ม : ได้ยินดังนั้นก็ตกใจมาก แต่ฝ่ายบุคคลก็ยังคงใจเย็นและอธิบายต่อไป

บุคคล : โหนคุณตอบคำถามผมหน่อยสิว่า ในหนึ่งปีมีกี่วัน

ชายหนุ่ม : ๓๖๕ วัน และบางปีก็ ๓๖๖ วันครับ

บุคคล : แล้วในหนึ่งวันมีกี่ชั่วโมง

ชายหนุ่ม : ๒๔ ชั่วโมง

บุคคล : แล้วในหนึ่งวัน คุณทำงานกี่ชั่วโมง

ชายหนุ่ม : ๘ โมงเช้าถึง ๕ โมงเย็น มีพัก ๑ ชั่วโมงทำ ๘ ชั่วโมงครับ

บุคคล : อาสะ แสดงว่า คุณทำงานเท่าไรต่อหนึ่งวัน

ชายหนุ่ม : ก็ทำ ๘/๒๔ ชั่วโมง ก็แปลว่า ๑/๓ ก็คือทำงาน ๑ ใน ๓ ของวันครับผม

บุคคล : โอเคขอบคุณมาก งั้นลองมาคิดต่อนะ คุณทำงาน ๑ ใน ๓ ของ ๓๖๖ วันแสดงว่าคุณทำงานกี่วัน

ชายหนุ่ม: ๑ ปี ผมทำงาน ๑๒๒ วันครับ (๓๖๖ หาร ๓ = ๑๒๒ วัน)

บุคคล : เอาละ ปกติคุณมาทำงานวันเสาร์อาทิตย์ด้วยรีเปล่า

ชายหนุ่ม : ไม่ได้มาครับ

บุคคล : แล้วปีหนึ่งมีวันหยุดสุดสัปดาห์กี่วัน

ชายหนุ่ม : มีวันเสาร์ ๕๒ วัน วันอาทิตย์ ๕๒ วัน รวมเป็น ๑๐๔ วันครับ

บุคคล : ๑ ปี คุณว่าคุณทำงานจริง ๑๒๒ วัน แต่มีเสาร์อาทิตย์อีก ๑๐๔ วัน นั่นตกลงคุณทำงานกี่วัน

ชายหนุ่ม : $๑๒๒ - ๑๐๔ = ๑๘$ วันครับ (เสียงเริ่มอ่อย)

บุคคล : โอเค .. ปกติผมอนุญาตให้คุณลาป่วยได้ปีละ ๒ อาทิตย์ ซึ่งก็คือ ๑๔ วัน ตกลงตอนนี้คุณเหลือเวลาทำงานกี่วัน

ชายหนุ่ม : $๑๘ - ๑๔ = ๔$ วันครับ

บุคคล : แล้ววันปีใหม่คุณมาทำงานมั๊ย

ชายหนุ่ม : ไม่ครับ

บุคคล : วันแรงงานล่ะ

ชายหนุ่ม : ไม่ครับ

บุคคล : ตกลงเหลือกี่วัน

ชายหนุ่ม : ๒ วันครับ

บุคคล : วันพ่อ...มาทำงานมั๊ย

ชายหนุ่ม : ไม่มาครับ

บุคคล : ตกลงเหลือกี่วันแล้ว

ชายหนุ่ม : ๑ วันครับ

บุคคล : แล้ววันแม่ล่ะ...หยุดมั๊ย

ชายหนุ่ม : หยุดครับ 🙄

บุคคล : ตกลงปีนี้คุณทำงานให้บริษัทกี่วันเนี่ยะ... 😡

ชายหนุ่ม : ไม่ได้ทำเลยครับ!!! 🙄 🙄

บุคคล : อ้าว !! .. แล้วนี่คุณจะมาเรียกร้องอะไรอีกเนี่ยะ 😏 😏

ที่มา <http://webboard.sanook.com/forum/?topic=๓๑๓๘๒๐๖>

ทศชล เทพกำปนาท บรรณาธิการ

ธิดำพร อดทน ผู้ช่วยบรรณาธิการ